

Savaşım

— Tufan Aslan · 21 Aralık 2024

Savaşım...

Sönük bir volkan patlayacak birazdan.
Bir kaleme bir ruhu sığdırıyorum.
Harabe balkona gerili parlak tırabzan,
Gibi kendimi bu hayata uyduruyorum.
Dökülüyor saçlarım ufaktan.
Ama bu babamdaki gibi irsi değil.
Sinirimle sabrımın arasındaki nifaktan.
Kaynaklanıyor bu hırsı meyil.
Bir iğnenin çengeli gibi dünyam.
Ama başıma batan hep sivri ucu.
Bu kadar nefrete boğulmuşken bünyem.
Nereye boşaltacam bu kanlı hıncı.
İçim masmavi gökyüzü rengi,
Dışım zifiri karanlığın dengi.
İçimi, dışıma vuramıyorum bir türlü.
Acaba kim kazanacak bu cengi.
Kendimi bu zamanda kaybettim
Herkesin elinde pilsiz bir saat.
Ve herkesi kendime dost zannettim.
Adım devri bu devir diyorlar.
Kimseyi niçin, sığdıracağımın.
Bu yüzden sarımsak tenim vuruyorlar.
Kerpiç yapıyorlar, bul du adanım.
Bu sığın bu gökde herkeşiz.
Adım bul da devlete at kapayın.
Adanım kim bu zamanda bir yere
gözet.
Kendim medet umuyum. Nepe sızdı
insanoğlu.
Genişme eğilince kurtarıyorum başım.
Nihai mi?
Adımıyorum, içinde bir deniz fırtınası
kayıyor.
Söylesene kendine, ben nasıl bir
kalem?
Ama artık içi kılıncaz bu başım.
Bu hayati acılar adımı veyahut ettim.
Çalın çıkmış parmakları kılıncaz
kendeninden.
Bu hayati kendime veyahut
sığdırıyorum.

Tufan Aslan

Sönük bir volkan patlayacak birazdan.
Bir kaleme bir ruhu sığdırıyorum.
Harabe balkona gerili parlak tırabzan,
Gibi kendimi bu hayata uyduruyorum.
Dökülüyor saçlarım ufaktan.
Ama bu babamdaki gibi irsi değil.
Sinirimle sabrımın arasındaki nifaktan.
Kaynaklanıyor bu hırsı meyil.
Bir iğnenin çengeli gibi dünyam.
Ama başıma batan hep sivri ucu.
Bu kadar nefrete boğulmuşken bünyem.
Nereye boşaltacam bu kanlı hıncı.
İçim masmavi gökyüzü rengi,
Dışım zifiri karanlığın dengi.
İçimi, dışıma vuramıyorum bir türlü.
Acaba kim kazanacak bu cengi.
Kendimi bu zamanda kaybettim
Herkesin elinde pilsiz bir saat.
Ve herkesi kendime dost zannettim.

Herkesin dilinde saçma nasihat.
Neymiş ben işimi bilmezmişim.
Adam devri bu devir diyorlar.
Kimseye el açıp, ağız eğmezmişim.
Bu yüzden sırtıma semer vuruyorlar.
Torpil yap evladım, bul da adamını.
Bu düzen bu şekilde ilerlemez.
Adam bul da devlete at kapağını.
Adamsız kimse bu zamanda bir yerlere gelmez.
Kimden medet umayım. Hepsi aciz insanoğlu.
Gemisine sığınınca kurtarıcım olacak Nuh mu?
Anlamıyorum, içimde bir deli Tufan kopuyor.
Söylesene kendine, ben nasıl bir kulum?
Alın artık o kirli bakışlarınızı benden.
Bu hayatı sizler adına yaşamıyorum.
Çekin o beş parmaklı fikirlerinizi bedenimden.
Bu hayatı kendimce yaşamaya uğraşıyorum.